

KO JE KO

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“ i zbirke književnokritičkih tekstova o savremenoj srpskoj poeziji *Svet i pesma* (2010) i *Pesničke zagonetke* (2011). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Radi kao urednik „Književnog magazina“. Živi u Beogradu.

Anđelko Anušić (1953, Gradina na Suvoj međi, BiH), piše poeziju, prozu, eseje, književnu kritiku i publicistiku. Objavio je 28 knjiga, od čega trinaest pesničkih, šest knjiga kratkih priča, tri romana, knjigu pesama za decu i dve knjige eseja, kao i breviar novinarsko-publicističkih tekstova. Dobitnik je više nagrada, između ostalih „Svetozar Ćorović“, „Pečat varoši sremskokarlovačke“, „Mladen Oljača“ i dr. Prevođen je na engleski, francuski, bugarski, ruski i makedonski jezik. Živi u Novom Sadu.

Jehuda Amihaj (1924, Virzburg, Nemačka – 2000, Jerusalim, Izrael), izraelski književnik. Od rano detinjstva, pa sve do smrti živio je u Jerusalimu gde je, među prvima, pisao na hebrejskom kolokvijalnom jeziku. Njegova poezija je prevedena na 40 jezika. Dobitnik je brojnih priznanja, među kojima i Zlatnog venca na Struškim večerima poezije 1996. godine. Zbirka *Izabrane pesme* Jehude Amihaja objavljena je 1990. godine u „Gradini“ u izboru i prevodu Davida Albaharija, Miloša Komadine i Raše Livade. Pored brojnih pesničkih knjiga, Amihaj je autor dva romana, zbirke priča, tri knjige za decu i tri pozorišne drame.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne i master studije završio na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše kratke priče i književnu kritiku. Živi u Somboru.

Marko Bogunović (1989, Novi Sad), diplomirao na Odseku za komparativnu književnost na Filozof-

skom fakultetu u Novom Sadu. Trenutno pohađa master studije na istom odseku. Piše književne prikaze i kratku prozu, prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Krisa Abanija, Rejfa Larsena i dr. Radi kao predavač u Centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Marjan Čakarević (1978, Čačak), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Iseći* (1997), *Paragrad* (1999) i *Sistem* (2011). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Arkadij Dragomoščenko (Аркадий Трофимович Драгомошченко, 1946, Potsdam, Nemačka – 2012, Moskva, Rusija), vodio seminare kreativnog pisanja „Иные логики письма“ pri Smoljnom institutu slobodnih nauka i umetnosti, SPb (odeljenje Bard College, NY) i u SLS (Annual USA-Canada-SPb creative writing program). Dobitnik je nagrade Andrej Beli za 1978. godinu. Dobitnik nagrade časopisa P(ost)M(odern)C(ulture) – “Electronic Text Award” za 1995. godinu, međunarodne nagrade “The Franc-tireur Silver Bullet” za 2009. godinu. Predavao Njujorškom državnom univerzitetu u Bafalu, Univerzitetu Kalifornije u San Dijegu, Njujorškom univerzitetu. Objavio je knjige: *Небо Соответствий* (1990), *Ксении* (1994), *Фосфор* (1994), *Под подозрением* (1994), *Китайское солнце* (1997); *Описание* (2000), *На берегах исключенной реки* (2005), *Безразличия* (2007), *Description* (1990), *Xenia* (1993), *Chinese Sun* (2005), *DUST* (2008), *Тавтология* (2011). Prevodio sa engleskog jezika. U novembru 2009. godine, na 41. konferenciji American Association for the Advancement of Slavic Studies, koja je održana u Bostonu, stvaralaštvu A. Dragomoščenka je po-

svećen okrugli sto: "From Underground Magazines to Cross-Cultural Poetics and Media Art: Arkadii Dragomoshchenko and Alternate Routes in Contemporary Russian Literature".

Aleksandra Đurić (1984, Gornji Milanovac), završila je srpski jezik i književnost na Filološko-umetničkom fakultetu u Kragujevcu i master studije srpske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ 2007. godine dobila je drugu nagradu za esej „Dva bića poezije: Brod i Razjasnica Vojislava Karanovića“, a 2009. prvu nagradu na Disovom proleću za esej „Antinomičnost mogućih svetova kao slutnja lepote“.

Dejvid Foster Volas (David Foster Wallace, 1962, Njujork – 2008, Klermont, Kalifornija), američki romanopisac, esejista i novelist. Diplomirao je na koledžu Amherst i upisao magistraturu iz kreativnog pisanja na Univerzitetu u Arizoni, kada je objavljen njegov prvi roman *The Broom of the System* (1987), potom sledi zbirka priča *Girl with Curious Hair* (1989), zbirka novinskih članaka i eseja *Signifying Rappers: Rap and Race In the Urban Present* (sa Markom Kostelom, 1990), roman *Infinite Jest* (1996), knjiga novinskih članaka i eseja *A Supposedly Fun Thing I'll Never Do Again* (1997), zbirka priča *Brief Interviews with Hideous Men* (1999), zbirka eseja *Everything and More: A Compact History of Infinity* (2003), zbirka priča *Oblivion* (2004; *Zaborav*, „Rad“, 2006) i ponovo knjiga eseja *Consider the Lobster* (2005). Izvršio je samoubistvo 2008. godine.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad) radi kao docent na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatiki teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogledi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914-1940*. (2011) i *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, zajedno sa Bojanom Stojanović-Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio (zajedno sa Alenom Bešićem) temat *Polja* posvećen V. G. Zebaldu (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Tatjana Janković (1973, Kragujevac), diplomirani mašinski inženjer. Objavila je knjigu kratke

proze *Priča Babinog sina* (2008). Prevodi sa engleskog jezika. Radi kao bibliotekar. Živi u Kragujevcu.

Vesna Kapor (Nevesinje), završila je Filološki fakultet u Beogradu. Radi kao urednik tribinskog programa Forum SKC Beograd. Objavila je roman *Tri samoće* (2010). Živi u Beogradu.

Nikola Malović (1970, Kotor), diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je knjigu kratkih priča *Poslednja decenija*, novele u dramskoj formi *Kapetan Vizin – 360 stepeni oko Boke*, *Peraški goblen*, i preko 2000 tekstova. Priče su mu prevedene na ruski, engleski, poljski i bugarski. Nagrade „Borislav Pekić“, „Laza Kostić“, potom „Majstorsko pismo“ (za životno delo), „Lazar Komarčić“ i Oktobarsku nagradu grada Herceg Novog – dobio je za roman *Lutajući Bokelji* (Laguna, 2007). Objavio je još knjigu priča *Prugastoplave storije* (2010), autor je književne fotomonografije *Herceg-Novci: Grad sa 100.001 stepenicom* (2011). Član je Srpskog književnog društva. Jedan je od osnivača Grupe P-70. Živi u Herceg Novom.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala je i završila master studije iz engleske književnosti i jezika na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila zbirku poezije (poemu) *O telo tvori me* (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Piše poeziju i kratke priče. Urednica književnog časopisa „Koraci“. Živi u Kragujevcu.

Nenad Milošević (1962, Zemun), objavio je šest knjiga pesama: *Pospanost* (1992), *Umanjenja* (1996), *Jureći u raj* (2000), *Mesta* (izbor iz poezije, 2004), *Pesme sa Save i Dunava* (2005), *Time code* (2009). Objavio je i knjigu *Iz muzeja šumova* (antologija novije srpske poezije 1988-2008, Zagreb, 2010). Bio je urednik za poeziju u listu „Književne novine“ od 1998. godine do 2001. godine, kao i stalni saradnik i jedan od urednika u časopisu za žensku književnost „ProFemina“. Pisao je eseje i književnu kritiku u časopisima i magazinima kao i za Televiziju Beograd. Piše scenarije i režira dokumentarne sadržaje. Završio je Fakultet političkih nauka u Beogradu. Radi kao urednik u Redakciji za nauku i obrazovanje Televizije Beograd. Pojedinačne pesme prevedene su mu na nekoliko svetskih jezika. Takođe, zastupljen je u nekoliko antologija srpske poezije na stranim jezicima kao i u nekoliko domaćih antologija.

Milica Mirković (1980, Kikinda), magistrirala je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše ogledе iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavila studiju *Parodije Stanislava Vinavera kao kritički govor* (2009). Živi u San Dijegu.

Mirjana Petrović Filipović (1976, Talin, Estonija), diplomirala je i masterirala na Odseku za ruski jezik i književnost Filološkog fakulteta u Beogradu, gde je trenutno na doktorskim studijama. Prevodi sa ruskog jezika. Objavila je zbirku poezije *Palimpsest* (2007). Živi u Beogradu.

Nenad Petrović (1983), odrastao u Mladenovcu, živi u Beogradu. Završio Višu tehničku školu za industrijski menadžment. Kratke priče su mu objavljene u „Politici“, „NIN“-u, i zbirci priča za mlade *Prostor za mokrog psa* (2012). Piše kratke priče i pesme.

Raša Popov (1933, Mokrin), završio je Filozofski fakultet u Beogradu. Novinarsku karijeru započeo u novosadskom „Dnevniku“. Bio je novinar lista „Mladost“ od 1961. do 1964, zatim novinar Radio Beograda od 1964. do 1967. U Televiziji Beograd je bio do 1967. godine. Osim toga bio je lektor za srpskohrvatski jezik u Londonu, Birminghamu i Nottinghamu od 1975. od 1977. Glavni urednik izdavačke kuće Matica srpska bio je od 1983. do 1985. godine. Dobitnik je *Godišnje nagrade Radio Beograda* 1967. godine za seriju „Vidovi fašizma“. Kolumnista je dnevnih novina „Politika“, gde uglavnom piše o društvenim temama. Nastupao je u TV serijama kao pripovedač, neke od najpoznatijih su: „Radost saznanja“, „Fazoni i fore“, „Varošarije“, „U snu san“, „Šešir bez dna“. Objavio je, između ostalog: *Dva oka* (1963), *Gvozdeni magarac* (1976), *Žabac koji ne zna da čuti* (1987), *Trulež zglave* (1991), *Šešir bez dna* (2001), *Lažljiva usta istine* (2002), *Noćasnji snovi* (2006), *Kraljevski žabac* (2008), *Spev o tranziciji* (2009), *Dim sa zvezda* (2010), *Đavolji disident* (2011), *Kad sam pao u fras* (2012).

Vanja Radaković (1985, Beograd), diplomirala je 2009. godine na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Na Master studijama tokom 2010. proučavala je teoriju dekonstrukcije i fenomenologije u okviru teorije književnosti. Piše poeziju i kritiku. Osim pisanjem bavi se kostimografijom. Živi u Beogradu.

Viktor Radonjić (1973, Beograd), objavio je sledeće zbirke poezije: *Nadir* (2002), *Tmina i srebro* (2004), *Ekologija fraze* (2005) i roman *Prozor u zid* (2010). Živi u Beogradu.

Ivan Radosavljević (1969, Jagodina), diplomirao je svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1994. do 1999. radio je kao urednik u književnom časopisu „Reč“, a od 1999. do danas je urednik u izdavačkoj kući „Stubovi kulture“. Piše književnu kritiku, prevodi s engleskog, francuskog i španskog jezika. Objavio je knjigu književnih kritika *Budno oko – Iz savremene srpske proze* (1999). Živi u Beogradu.

Draginja Ramadanski, prevodilac sa ruskog i mađarskog jezika. Sastavila prevodnu antologiju savremene ruske ženske poezije. Polje njenog profesionalnog interesovanja je teorija prevoda (knjiga eseja *Sneško u tropima*). Predaje na Katedri za rusistiku u Novom Sadu.

Maja Rogač (1973), doktorirala na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavila je studije *Figuralnost i figurativnost* (2008) i *Istorija, pseudologija, fama* (2009). Objavljuje kritičke tekstove u periodici. Živi u Novom Sadu.

Bojan Samson (1978, Osijek), diplomirao je srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Od 2004. bio je pokretač poetsko-performativnih grupa *Fantazuka*, *Fantazuka Nova* i *Fantazuka 3*. Objavio zbirku poezije *Super-blues* (2007). Višegodišnji angažman u Centru za novu književnost *Neolit* zaokružio je objavljivanjem Zbornika nove novosadske poezije *Nešto je u igri* (2008). Objavljivao prozu i poeziju u više časopisa. Povremeno piše tekstove za rok bendove. Živi u Novom Sadu.

Goran Stanić (1975, Beograd) diplomirao je na Katedri za engleski jezik Filološkog fakulteta u Beogradu. Radio je kao asistent za predmet Engleski jezik na Filološkom fakultetu u Beogradu, Sarajevu i Kragujevcu. Magistrirao je na Univerzitetu u Kembridžu 2005. godine u oblasti *English and Applied Linguistics*, i započeo doktorat iz psiholingvistike na Institutu Max Planck u Holandiji. Prevodi sa engleskog i na engleski, piše eseje i političke komentare za nedeljnik „Vreme“, portal „Peščanik“ i list „Republika“, pesme i kratke priče. Autor je rukopisa pesama *Ključne reči*.

Sonja Šljivić (1981, Beograd), završila je master studije na Filološkom fakultetu univerziteta u Beogradu, na Katedri za srpsku književnost i jezik. Zbirke pesama: *Pre i nakon pesme* (2001) i *Žid bez plača* (2006), drama: *Ime oca* (časopis „Koraci“, 2011). Dobitnica je treće nagrade za esej na Disovom proleću 2009. godine. Objavljivala poeziju u dnevnom listu „Politika“, časopisu „Gradac“, „Raška“, „Treći trg“, „Sent“, elektronskom časopisu „Agon“.

Radenko Vadanjel (1962, Pula), na Filozofskom fakultetu u Rijeci diplomirao je hrvatski jezik i književnost. Objavio je zbirke poezije *Lekcija o postoj-*

nosti (1999) i *Čovjek s tri pupka* (2010), kao i roman *Dnevnik besposličara* (2006). Gostuje na književnim festivalima, objavljuje u književnim časopisima u Hrvatskoj i široj regiji. Proza mu je prevedena na engleski i poljski jezik. Živi i radi u Istri.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), diplomirao je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je knjigu poezije *Pogledalo* (2010), za koju je dobio „Brankovu nagradu“ i *Crno svetlo* (2012). Živi u Novom Sadu.